

Tuần Báo Vô Vi

16 tháng 6 năm 2024

Số 712

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Chuyện gì là chuyện quan trọng đối với người tu Vô Vi ?
- 2) Hành trình tiến giải là sao ?
- 3) Giọng ca tiếng hát của nghệ sĩ có hữu ích gì không ?
- 4) Nghiệp là gì ?
- 5) Muốn có tâm thành thì phải làm sao ?
- 6) Muốn có sự an lạc thì phải làm sao ?
- 7) Quy hội tâm linh là qui hội làm sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Perth, 19-01-97 3:48 AM Hỏi: <i>Chuyện gì là chuyện quan trọng đối với người tu Vô Vi ?</i> Đáp: Thừa chuyện tu thiền đứng đắn và thật tâm sửa mình tu tiến là quan trọng. Kệ : Tu tâm dưỡng tánh chuyển tâm thành Khó khổ không than tự cảm an Dững mãnh tâm thành tự thức giác Nhớ Trời thương Phật sống bình an.	2) Perth, 20-01-97 5:00 AM Hỏi: <i>Hành trình tiến giải là sao ?</i> Đáp: Thừa hành trình tiến giải là tu trong thực hành liên tục thì sẽ được tự giải nghiệp tâm. Kệ : Tu hành liên tục giải chơn tâm Có có không không tự tiến tâm Quy một tình Trời không cảm khổ Thực hành chơn pháp lý phân tâm.
3) Perth, 21-01-97 5:30 AM Hỏi: <i>Giọng ca tiếng hát của nghệ sĩ có hữu ích gì không ?</i> Đáp: Thừa giọng ca tiếng hát của nghệ sĩ rất hữu ích về những bài hát nhắc nhở về tâm linh, ngược lại ràng buộc vào tình tiền duyên nghiệp thì không hữu ích mà còn làm giảm khả năng phát triển nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên của thánh giả. Kệ : Diễn hành cảm thức thiêng liêng tính Thánh giả càng nghe càng rõ mình Quy hội chơn hồn trong thức giác Bền lâu tiến hóa lại càng minh.	4) Perth, 22-01-97 4:02 AM Hỏi: <i>Nghiệp là gì ?</i> Đáp: Thừa nghiệp là tập quán và hướng đi của người đời tùy theo sự nhu cầu và đòi hỏi. Kệ : Hướng ngoài tập quán tạo sanh động Chẳng có cảm minh cứ tréo tròng Tâm nghiệp chính mình gây loạn động Tu tâm thanh tịnh nghiệp đổi vòng.
5) Sydney, 23-01-97 3:00 AM Hỏi: <i>Muốn có tâm thành thì phải làm sao ?</i> Đáp: Thừa muốn có tâm thành, trước phải thật thà, hứa một là một hai là hai, không nên thất hẹn và dối trá, tâm thành thật là tâm trong lành và rất dễ dứt khoát. Kệ : Thân tâm trật tự dễ an khương Thực hiện khai thông dễ mở đường Không gạt chính mình chẳng gạt ai Trong lành tự tiến dễ gieo gương.	6) Sydney, 24-01-97 6:30 AM Hỏi: <i>Muốn có sự an lạc thì phải làm sao ?</i> Đáp: Thừa muốn có sự an lạc thì phải phước huệ song tu, nghiêm chỉnh dứt khoát tu tiến thì sẽ được sự an nhiên tự tại. Kệ : Thực tâm phát triển thì thâm tiến Tháo gỡ bình tâm tự nối liền Phước họa do mình tâm tự hiểu Bình tâm thanh tịnh tự giao liên.
) Sydney, 25-01-97 8:45 AM Hỏi: <i>Quy hội tâm linh là quy hội làm sao ?</i> Đáp: Thừa quy hội tâm linh là mọi người đồng tu đồng sum họp, chung nhau phát triển một đường hướng về thanh tịnh mà tu. Kệ : Cùng nhau hội ngộ tái thâm tình Rõ lẽ cần khôn một hướng khuy nh Duyên đẹp tình Trời quy sống động Thanh bình sáng suốt tự mình minh.	

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 8 (tiếp theo)

...

Trời thì vô cùng tận. Lửa Trời có sẵn, chúng ta biết được, lấy nguyên khí của Trời Đất trở về nung nấu xây dựng lấy chính mình, thì tương lai toàn thân chúng ta sẽ được sáng tươi. Chúng ta mới thấy thực chất của Trời Đất đã hình thành cho mọi sanh linh tại thế gian một cơ cấu siêu diệu để học và để tiến.

Thế gian toàn là kích động và phản động để đưa con người trở về với sự thanh tịnh chơn giác của hành giả mà thôi. Chúng ta chấp nhận nhịn nhục học hỏi là chỉ có tiến không có lùi, mà chúng ta nghịch lại, lợi dụng, vụ lợi, thì các bạn đã thấy tỉ phú cũng không ôm được bạc tỉ ra đi, đồng xu cũng không ôm được, lúc đi là đi với hai bàn tay không! Chứng minh chúng ta từ cỗi không đến rồi phải về với không. Không ai được một cái gì!

Hiểu được điều này đâu còn tranh chấp giành giật nữa. Xây dựng vui hòa tốt đẹp thì xã hội sẽ đạt tới sự văn minh tốt đẹp, hiểu mình hiểu họ mới quý thương lẫn nhau trong

hành trình tiến hóa. Chúng sanh có thể tạo ra cảnh hòa bình. Nếu chịu thức giác hiểu lấy chính mình, thì tâm phục vụ của chúng ta tràn đầy trong xây dựng, ở nơi nào chỉ đem lại tin lành tốt đẹp cho mọi người thay vì bày biểu những sự động loạn, những việc chúng ta không hiểu. Càng không hiểu thì càng sẽ tận thế sớm. Càng không hiểu thì càng hủy diệt tâm thân. Xác con người chỉ có tâm thân là quý, nhưng mà hủy diệt tâm thân thì đâu không khác gì tận thế mà thôi! Chết trở về với cát bụi, không làm được cái gì hết! Khi chúng ta hiểu được sự thanh tịnh sáng suốt là cần thiết, nên làm việc cần thiết không nên làm việc không cần thiết, phá hoại tâm thân. Cho nên cái luật hóa hóa sanh sanh đã cho chúng ta thấy, nhân nào quả nấy.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 14 tháng 11 năm 1970

Khai thông chơn điển tự làm thi
Pháp lý Vô Vi rất hợp thì
Uyển chuyển văn hành theo chánh pháp
Thi thơ sống động tiến thân tùy

Giao liên hợp thức hợp thì
Điển thanh tiến hóa sân si chẳng còn
Quy nguyên điển hóa văn tròn
Không theo nịnh bợ không còn si mê
Thần thông sắc giới chính tề
Nơi nao cũng được phán phê rõ ràng
Tự tu tự tiến thiên đàng
Thông minh thanh tịnh cơ hàn tiêu tan
Tiến theo luồng điển Phật đàn
Tu theo chơn pháp mở màn thượng ngươn
Vượt qua sông núi hải sơn
Bão bùng không có tùy cơ chuyển hình
Mâu Ni xuất hiện thấy mình
Dở hay tự chữa sự tình mở mang
Sắc kia sáng tỏ rõ ràng
Màu nào sắc ấy phát quang tứ bề
Chuyển luân thuận lý thuận tình
Âm dương tương hội người minh lòng người
Trước kia Di Lặc đã cười
Nay người cũng vẫn tươi cười như xưa
Tu sao đến gặp mới vừa
Ngài không giấu giếm nụ cười với ta
Ước mong các bạn vui hòa
Tu cho cõi mở hòa ca cùng Ngài.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÍ

THÁNH HIỀN ĐƯỜNG

Dịch Giả: *Đào Mộng Nam*

Nhân Gian Du Kí nguyên bản viết bằng chữ Nho do Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Đài Loan phụ đồng. Trước tác đăng tải trên bán nguyệt san Thánh Hiền và ấn tổng lần thứ nhất năm 1982. Hội Ái Hữu Vô Vi được phép phiên dịch năm 1982 và phổ biến năm 1984.

HỒI HAI

ĐẠO LẦN HAI, LẬP NGUYỆN HÓA MÊ TRẦN

HỎI TÁC GIẢ, CHỌN BÀI ĐỘ CHÚNG SINH

Phật Sống Tế Công

Giáng ngày 23 tháng 8 năm Tân Dậu (1981)

Thơ

*Nhất khí sở hóa tính bản đồng
Sư sinh chi biệt mê ngộ trung
Năng khử tư chấp giai thị Phật
Hà lai danh tướng loạn hồng hồng.*

Dịch

Một khí sinh ra tính vốn chung
Thầy trò chia cách tính mê lòng
Diệt trừ tính chấp đều thành Phật
Sắc tướng há còn loạn hỗn mang.

Tế Phật: Tế Phật, Tế Công, Tế Sư, Đạo Tế. Đạo hiệu của ta quả là nhiều, cứ kêu lên thầy thầy đều là đạo, chúng sinh còn mê chấp, người đời từ muôn ngàn kiếp trước đến nay vốn từ một khí sinh ra, có sao lại

còn phân biệt thầy trò, sự thật thì cả hai vốn là một, song lại kêu là Phật, là sư, là sinh ấy vì kẻ giác ngộ là Phật, kẻ sáng suốt là thầy, kẻ mê lầm là trò. Lúc này ta là thầy của chúng sinh, nhưng muôn ngàn kiếp trước chúng sinh há chẳng từng có kẻ là thầy ta sao? Chỉ tại chúng sinh mê lầm, sống rồi lại chết, chết rồi lại sống, luân hồi quá lâu sớm đánh mất chân bản ngã của mình, song nếu sớm diệt trừ được ngã chấp, ngã tướng, ngã tư mà ngộ đạo, tu đạo, hành đạo, tương lai ắt sẽ thành Phật thành sư vậy.

Thái Sinh: Lời dạy của ân sư quả là sáng suốt, nếu như chịu lắng nghe thì đó là Phật lí, chân lí, đạo lí. Còn riêng trò ngu của thầy thì đã lãnh hội được đầy đủ.

Tế Phật: Đêm nay trước tác hồi thứ hai của sách Nhân Gian Du Kí, cảm tưởng của con ra sao?

Thái Sinh: Trời cao rủ lòng thương ban cho bản đường việc lo liệu cuốn chót trong ba cuốn sách thánh của ba cõi, nên ân sư và

con đã có dịp cùng chung sức gánh vác, giờ đây trò ngu cảm thấy trách nhiệm ấy vô cùng lớn lao.

Tế Phậ: Biên soạn bộ sách trời này, mệnh thánh quá phi thường nên công đức của con chẳng ít. *(Lời nói của Tế Phậ lúc này có ý muốn thử chí của thiên bút).*

(còn tiếp)

